

Bydlení v centru Prahy

Autor: Tomáš Strnadel

Soubor dvou domů na společném suterénu je poměrně složitý tvárově i konstrukčně. Z volby materiálů a konstrukcí je zřejmá snaha autora hledat pro každou část stavby optimální technické provedení a tento aspekt byl jednoznačně upřednostněn před principem sjednocujícího pojetí. Celý suterén se složitým parkovacím systémem (výtah, posuvné plošiny) je včetně stropu z monolitu, nadzemní podlaží jsou zděná s prefabrikovanými panelovými stropy a krov je ocelový.

Suterén je vyřešen z daného materiálu účelně, za objasnění by stály značné změny oproti studii, protože viditelně nevedly ke zpřehlednění a zjednodušení půdorysu. Za problematické lze označit umístění zázemí kavárny velmi obtížně přístupného z rohu garáží.

Nadzemní podlaží jsou vyžděna z porothermu v úsporném a racionálním uspořádání. Chvályhodné je sjednocení rozměrů ramen prefabrikovaných schodišť. Z legendy/popisu materiálů na výkrese řez A-A D.1.1.B.7 není zcela zřejmé jak jsou provedeny a osazeny mezipodesty - u každého z objektů je naznačeno jiné řešení. Za vážnější chybu je možné označit příčku mezi byty (místnosti 2.15 a 2.20) která při tloušťce 150mm nemůže splnit akustické požadavky. Ze zdvojení zdiva u výtahové šachty je přítom autorova dobrá znalost akustické problematiky zřejmá.

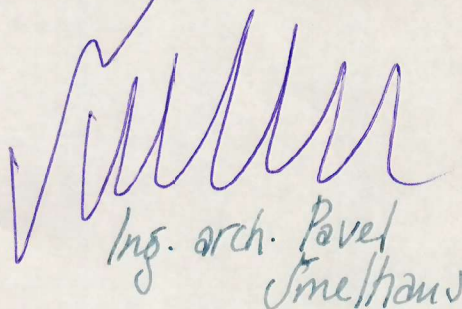
Krov má netypicky ocelové krokve a podélné vaznice ze svařovaných U profilu. Tepelně fyzikální problémy z toho konceptu vyplývající jsou správně vyřešené nadkroevním zateplením, byť poměrně složité skladby. Použití komplexního lehkého obvodového pláště z polyuretanových, hliníkem opláštěných panelů by zde bylo vhodnější, ale obtížnost vyplývající z atypické cihelné krytiny by se musela tak jako tak dořešit. Právě obvodový plášť s cihelnou obezdívkou přecházející ve stejném materiálu i do střešního pláště je nejnáročnější - a ne zcela uspokojivě vyřešenou - částí bakalářské práce. Fasáda z lícových cihel má mnoho komplikovaných detailů, které autor řeší kombinací kvalitních systémových a atypických prvků, takže výsledek působí nepřesvědčivě a v mnoha ohledech obtížně proveditelně - to se projevuje např. v detailech D.1.1.B.15 a D.1.1.B.16. Za ještě složitější je možné označit střechu, kde je nad zateplením a hydroizolací pomocný rošt s nasucho vloženými cihlami. Obě cihelné konstrukce - tedy stěna i střecha - jsou spojené náročným zaatikovým žlabem - opět s celou řadou nedořešených detailů - např. nepřekrytí vrcholu zdiva klempířským prvkem.

Část TZB je přehledná a neobsahuje zásadnější nedostatky, u kanalizace by si měl autor ověřit spádové poměry na hlavním páteřním vedení v suterénu (délky přes 30m) tak, aby se zde výškově dalo předpokládané trasování vůbec umístit.

Interiér rozpracovává utilitární prostor chodby domu se schodištěm, kde je navržen zajímavý a jednoduchý prvek zábradlí pro dvě schodišťová ramena.

Autor prokázal dostatečnou znalost užití mnoha materiálů (beton, ocel, zdivo, prefabrikace), ale ty v kombinaci s náročným pojetím obvodového pláště plně nevyužívají svůj potenciál a celek působí složitě.

Navržené hodnocení: **B-C**

Ing. arch. Pavel
Šmelhaus